

SÄHKÖSANOMAT

2/4

2019

Tässä lehdessä:

Pääkirjoitus	3
Puheenjohtajan palsta	4
Fuksivastaavat	5
Tutorit	6-11
Sähkömies	12-13
EesTEK aukeama	14-15
Trey	16-17
Informaatioteknologian ja viestinnän tiedekunta	18-19
Hallitus 2019	20-21
Tarinoita teekkarin elämästä osa 2	22-23

Päätoimittaja ja taittaja: Sofia Finn Virtanen

Kuvat:

Etukansi: Kaisa Vornanen

s2 s4: Sofia Finn Virtanen

s3: Aurora Kaaja

s14: Tommi Mehtonen

s15: Atte Hakala

Tähän maailmaan mahtuu monta pelottavaa asiaa. Pelot voivat liittyä uusien ihmisten kohtaamiseen, radikaaleihin muutoksiin elämässä tai ihan vain hämähäkkeihin ja käärmeisiin. Näistä peloista voin ainakin hämähäkkien lisäksi allekirjoittaa uusiin ihmisiin tutustumisen. Se on yksi vaikeimmista asioista mitä tiedän ja itsensä esitleminen vaatii paljon työtä ja ponnisteluita. Tuntemattomalle puhuminen saa pulssini kohoamaan urheilusuorituksen tasolle ja edes yhden sähköpostin lähittämiseen vaaditaan päivien valmistelut. Elämä on hankalaa näin. Kuitenkin pitäisi kerätä hyvä turvaverkko ympärilleen ja tärkeiden asioiden hoitaminen kävisi sujuvammin, puhumattakaan niistä kaikista ryhmätöistä joita tulen lyhyen elämäni aikana kohtaamaan.

On kuitenkin tapa lievittää tätä negatiivista tunnetta. Ja ei, itsensä eristäminen kaikista aktiviteeteista ja palveluista tuskin on pidemmän päälle hyvä ratkaisu.

Omia rajojaan on rikottava. Ne on tuhottava täysin ja sen jälkeen voi astua vieraalle alueelle, jossa voi oppia itsestään täysin uusia asioita. Se on rankkaa ja väsyttävää, mutta toisaalta palkitsevaa.

Koko lukion ajan ajattelin, että olen selvästi introvertti, ja että en nauti ajan viettämisestä ihmisten kanssa. Minulla oli pari ystävää kuitenkin, joista välitän yhä paljon. Nyt ajattelen täysin toisin. Olen tutustunut moneen ihmiseen, kun aloitin opiskelut Tampereella ja saan siitä aina energiaa, kun vietän aikaa ystäväni kanssa (joita muuten on enemmän kuin kaksi nykyään). Olen pohtinut johtuuko tämä siitä, että rikoin omat rajani uusien ihmisten kanssa puhumisen suhteen vai siitä, että olen lukio ajoilta kasvanut muutaman sentin ja vuoden.

Jokainen uusi keskustelu ja esittäytyminen ovat askel pidemmälle kohti uusia rajoja. Jonakin päivänä vielä sähköpostin lähettäminen sujuu kuin viestin laittaminen hyvälle ystävälle, ja uudelle ihmiselle puhuminen ei tunnu enää niin vaivalloiselta. Siitä ei kuitenkaan tarvitse pitää. Jokainen saa vetäytyä omaan kuplaansa niin paljon kuin haluaa, mutta olisi mukavampaa, jos sosiaalisten suhteiden ja tärkeiden asioiden hoitaminen olisi helpompaa. On myös annettava itselleen aikaa parantua rajojen rikkomisesta, jolloin uudet rajat voi rakentaa pidemmälle kuin missä ne aikaisemmin olivat.

Olen tässä kahden vuoden aikana tuhonnut rajani ja rakentanut ne uudelleen. Ja aion tehdä sen vielä uudelleen, mutta en pitkään aikaan.

Sofia Finn Virtanen

Hei fuksit!

Tuleva vuosi tulee olemaan täynnä teidän opiskelijaelämänne ehkä ikimuistoisimpia tapahtumia sähkösinisten haalareiden ensimmäisestä ulkoiluttamisesta aina koskessa kastamiseen saakka. Olette tehneet loistavan valinnan, sillä sähkötekniikka on alana yksi monipuolisimmista ja nyky-yhteiskunnallisesti keskeisimmistä aloista. Täältä löydät aivan varmasti itsellesi mieleistä tekemistä sekä tietysti mieleistä seuraa. Hervannassa on todella tiivis teekkariyhteistö ja monta kymmentä aktiivista kerhoa niin harrastajille kuin ammatinharjoittajille. Killat ja kerhot tuottavat tekemistä kellon ympäri, joten tylsää teille ei tulevana vuonna tule kunhan lähdette kokeilemaan!

Mutta asiaan: Skilta eli Sähkökilta sijaitsee Sähkötalon alakerrassa ja tarjoaa jäsenistölleen mahdollisuuksia rentoutua kahvin ääressä tai opiskella opintonurkkauksessa. Skilta järjestää monipuolisia tapahtumia: excursioista saunailtoihin ja sitseistä urheiluvuoroihin. Skillan palveluihin kannattaa ehdottomasti tutustua ja parhaiten kilta näkyy ensimmäisenä teille tutoreidemme

muodossa, jotka paimentavat teidät opintojenne alkuun!

Muistakaa vielä hoitaa opiskelijan byrokratia-asiat kuntoon hyvissä ajoin niin ei tarvitse murehtia tukien/asunnon perään enää syssyllä.

Terveisin,

Samu Lampinen

Sähkökillan puheenjohtaja 2019

caruna

Moro fuksit!

Jos luette tätä sähkösanomien numeroa, olette hyvin todennäköisesti päässeet opiskelemaan sähkötekniikkaa. Istutte nyt ehkä kotonanne jo hieman jännittyneinä tulevaa vuotta odotellen.

Aikoinaan (vuonna 2018), kun itse tulimme Hervantaan, olimme innoissamme ja hieman jännityksellä odotimme tuota paljon puhuttua fuksivuotta. Odotus palkittiin ja paljon huikeita kokemuksia ja kavereita tarttui matkalle mukaan. Nyt on teidän, uusien fuksien™, vuoro kokea tuo vuosi sähkötekniikan opiskelijoina! Fuksivuonna kun sattuu ja tapahtuu yhtä ja toista, on viiden pisteen vihjeemme heittäytyä menoon mukaan niin paljoin kuin vain jaksaa ja kykenee. Tulevan vuoden jälkeen teistä sitten tulee koskessa uineita sähköteekkareita, oman alanne loistavia tulevaisuuden takaajia.

Kun te sitten vuorostanne saavutte Herwoodiin, eli Tampereen epäviralliseen pääkaupunkiin, ette varmaan vielä tiedä miten yliopistossa toimitaan. Ei kuitenkaan hätää. Tapahtumat, kuten Vaarallinen tehtävä: Herwanta ja Keskiasteen välitutkinto tutustuttavat

teidät tähän Suomen hohtoisaan opiskelijakaupunkiin. Muilta opiskelijoilta ja tuutoreilta voi puolestaan kysellä neuvoja yliopiston sokkeloista selviämiseen. Rohkeasti siis vain nykäisemään hihasta jos on kysyttävää taikka muuta asiaa!

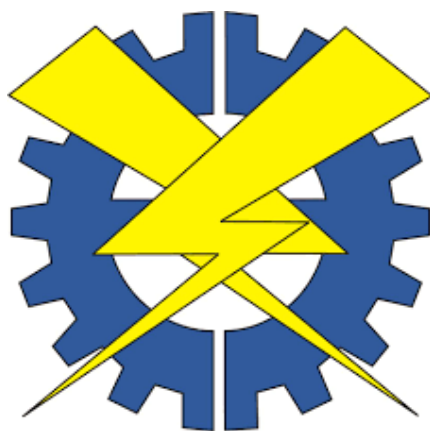
Kohta jo saatte huomata, että yliopisto on muutakin kuin pelkkä opiskelupaikka. Tänne tullaan viettämään aikaa myös ihan muuten vain, sillä seuraa tulette takuulla löytämään skillan sohvilta sekä muualta kampukselta. Vapaa-ajalla täällä onnistuu urheilun ja kerhotoiminnan myötä käytännössä ihan mikä vaan mikä kiinnostaa. Koululla voittekin rakentaa oman raketin, kokeilla sijoittamista tai vaikka katsoa leffoja ja mikä tärkeintä, kiltahuoneella voi hengaila ja pelaila rennon meiningin kera jokaisena arkipäivänä ja välillä myös viikonloppuisin.

Vaikka uutta asiaa onkin paljon, älkää hätäilkö! Me vastuuntuntoiset sekä avuliaat vastaavat ja tuutorit autamme mielellämme. Onnittelut siis loistavasta opiskelupaikasta ja tervetuloa SKILTAAN!!!

Rakkain terveisin fuksivastaavanne

Ellinoora ja Sanna <3

SKILLAN TUTORIT 2019

Morjes! Mä oon Sanna ja oon teiän tuutori ja paimen ja eksyin tänne Herwoodiin tuolta Espoon perukoilta. Just nyt lempi limu ois tuo Jaffa, karkin puolesta kaikki suklainen uppoo. Paras juttu oli Wappuna Kampusareenan ruohosen katon käyttäminen liukumäkenä sekä tapahtumana Keskiasteen välitutkinto, missä pääsi tutustumaan Hervantaan hyvässä seurassa. Hypätkää vaan tekin rohkeesti messiin kaiken näkösiin tekemisiin ja nautikkaa huikeesta fuksivuodesta!
(Toteemieläin = pöllö)

Moikka! Mun nimi on Ellinoora Toivonen (Ellis), ja mä oon teidän fuksikapteeni. Alunperin mä tuun Loimaalta mut nyt oon asettunut tänne Hervantaan. Lempi limu on ehdottomasti pema ja syön mieluiten kaikkia happamia karkkeja. Toteemieläin on näin kesällä ollu ehkä vähän liikaa kivellä makaava norppa. Viime vuonna mun lempi tapahtumia oli ehdottomasti Sähköpäivät ja Keskiasteen välitutkinto. Keskiasteen välitutkinnossa pääsi hyvin alkusyksystä tutustumaan Hervantaan ja uusiin kavereihin. Toivottavasti odotatte jo innolla fuksivuotta. Pidetään yhdessä hauskaa!

Olen Aleks Myllyniemi Seinäjoelta, Etelä-Pohjanmaalta. Lempilimsani on Dr Pepper Vanilla ja karkki Lontoora Fazer suklaa. Lempitapahtuma on Kiltujen avajaisauna, mainio tapahtuma mukavalla alueella, hyvä paikka hengaila kavereiden kaa. Toteemieläimeni on Susi. Ootte tehnyt hyvän valinnan valitessanne Tampereen yliopiston ja sähkötekniikan. Toivottavasti teille kaikille löytyy oma paikka täältä. Jos on jotain kysyttävää tai epäselvyyksiä niin mulle voi rohkeasti tulla puhumaan.

Moikku! Mun nimi on Kaisa, useimmat kutsuu Kaisuks ja kotosin oon Paimiosta. Lempijuotava on inkivääriylimppari ja sipsit on mun mielestä poikkeuksetta parempia ku karkit. Mieleenpainuvimmat tapahtumat oli rankka-xq Ruotsiin ja sähköpäivät, ne oli kokonaisuudessaan aikamoista hulluttelua. Mun toteemieläin on panda tai vuohi (googlaa fainting goats). :-). Tää on mun lempihymiö ja sen siivittäjä hauskaa fuksivuotta! :-)

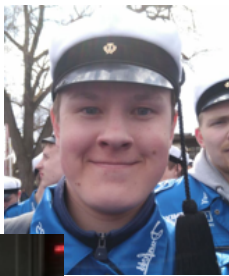

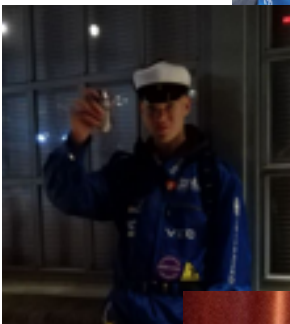
Terve. Mä oon Alekski ja tuun tuolta Parolasta päin. Silloin kun mä en opiskele niin vapaa aika menee mun monien harrastusten parissa, tai sitten vaan koneella pelatessa. Kaikissa tapahtumissa tulee myös kierreltyä aika aktiivisesti, suosittelen. Ehkä paras tapahtuma/tapahtumat tähän mennessä on ollut kyllä kyykkä. Rentoa talviulkoilua kavereiden kanssa, mitä muuta sitä voi toivoa. Mun lempilimu on ylivoimaisesti pepsi max. Sitä tulee juotua aika paljon. Mitään lempikarkkia en saa mieleen, mutta kaikki missä on suklaata maistuu välillä vähän liiankin hyvin. Me tullaan tutustumaan syksyllä joidenkin kanssa vähän paremmin. Tulkaa opiskelemaan avoimin mielin ja ottaa kaikki irti fuksivuodesta. Ps. Mun lempitoteemieläin on muuten susi.

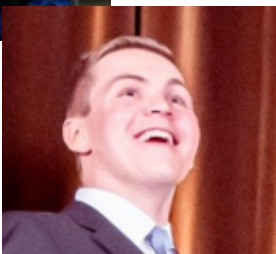
Morienttes! Mun nimi on Antti-Jussi, tuttavallisemmin AJ. Oon paljasjalkainen tamperelainen Härmälästä. Lempilimuna kulkee Novellen Sinkki+E (iholle) ja herkkuna perinteistä japanilaista kimonossa kulkevaa naista kuvaava synonyymi. Mielestäni vuoden paras tapahtuma on KAS eli kiltojen avajaissauna. Se on ulkoilmatapahtuma, jossa on erilaisia aktiviteetteja, mahdollisuus sauna ja uida ja ruokaa on myös tarjolla. Need I say more? Toteemieläimenä toimii Saimaannorppa (thicc). Nauttikaa ainutlaatuisesta fuksivuodesta ja menkää rohkeasti mukaan kaikkeen mikä vähänkin kuulostaa mielekkäältä! Saa tulla myös nykäisemään hihasta jos jokin asia askarruttaa mieltä!

Moro! Oon Eeli ja kotosin oon Alajärveltä, Etelä-Pohjanmaalta. Mun lempilimsa on ihan perus Coca-cola ja lempikarkki on Dumle. Lemparijuttu on ehdottomasti vappu. Toteemieläin olkoon vaikka susi. Siinäpä ne tärkeimmät, nähdään elokuussa ja pidetään porukalla mahtava vuosi!

Moi oon Eero ja tuun Joensuusta. Lempilimppari ei ole pepsi max ja lempikarkkeja on ne mitä voi ostaa alle 5 e/kg. Yks lempitapahtumista on kiltojen avajaissauna koska saunominen. Miun toteemieläin ois varmaa kirahvi. Toivotan fukseille loistavaa fuksivuotta ja muistakkee saunoo

Moro! Mää oon Elias ja kotoisin Länsi-Tampereen pimeitä kujilta. Mun lempilimu on se ainoa oikea coca-cola ja lempikarkki on puspus lakupatukka. Paras tapahtuma koskaan ikinä missään on tietysti sähköpäivät koska ultimate mayhem ja mun toteemieläimenä toimii itseoikeutetusti Simo. Lähtekää fuksivuonna aktiivisesti tapahtumiin mukaan, sillä fuksivuotta parempaa vuotta ei ihan helpolla tule ja tapaatte paaaaaljon uusia kavereita.

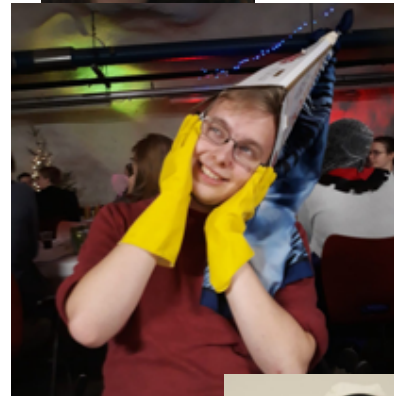
Moikka! Mä oon Essi, 20-vuotias syntyperäinen tamperelainen. Mun lempparilimu on pepsi ja karkeista käy melkein mikä vaan (etenkin suklaa). Fuksivuoden paras tapahtuma oli lakitus, ihan vaan sen fiiliksen takia. Mun toteemieläin on koala :) Nähdään syksyllä!

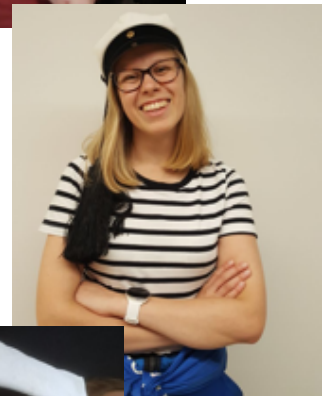
Hei oon Heidi ja oon Pohjois-Pohjanmaalta kotosin, mut oon jo muutama vuosi sitte kotiutunu tänne etelämmäksi. Lempi limu tietenki kokis zero ja karkki mikä tahansa salmiakki. Parhaita tapahtumii oli fuksivuonna fuksiexcu ja wappu kokonaisuudessaan. Omaks toteemieläimeks valitsisin Tampereen joukkoliikenteen bussin 3a. Ihanaa vuotta tuleville fukseille ja muistakaa pitää kivaa!

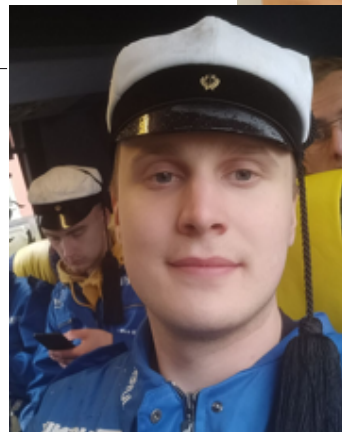
Terve! Mie oon Henri ja aloitan kolmatta vuottani yliopistossa. Mie tuun Uimaharjusta, eli pk-seudulta, eli Pohjois-Karjalasta. Lempi limuni on jaffa, koska sillä saa tarvittaessa huononkin päivän alkamaan. Lempparikarkkini on tutti frutti passion. Lempitapahtumiani ovat useamman päivän excursiot Hervannan ulkopuolelle ja wappu. Molemmista saa takuuvarmasti hienoja muistoja ja tarinoita. Toteemieläimeni on kiiski, jostakin syystä se on aina ollu lähellä sydäntäni. Onnittelut uusille fukseille opiskelupaikasta ja hyvää fuksivuotta. Nauttikaa siitä ja lähtekää juttuihin mukaan sillä teillä on vaan yksi fuksivuosi.

Moikka, mä oon Julia ja oon alunperin kotoisin Rajamäestä. Mun lempi limu on Pepsi Max ja kaikki suklaa maistuu aina. Parasta täällä on yhteisöllisyys, koska opiskelukaverit on aina valmiita pannarikemuihin, väsäämään koulujuttuja tai vaikka lenkille. Mun toteemieläin on ehdottomasti haukka. Fuksivuodestanne on tulossa huikee, nähdään syksyllä!

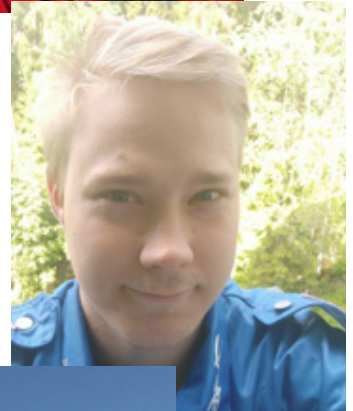
Moro! Mie oon Jussa-Pekka ja kotoisin suomen käsivarren kainalosta eli Muoniosta. Meikän lempilimu on tottakai Pepsi Max eli PeMa. Lempikarkkia ei oo, koska en syö sellasia. Lempitapahtuma on Wappu, koska se ei lopu. Meikän toteemieläin on varmaan kissa, koska valvon yöt ja otan elämän rennosti. Teille fukseille sellaisia terveisiä että tulkaa avoimin mielin ja tutustukaa uusiin ihmisiin jo orientaatioviikosta alkaen! Nähdään syksyllä pidetään hyvä vuosi!

Moikka! Mä on Kaisa ja tuun tuolta länsirannikolta, Pietarsaaresta (Jeppis 4 the win). Elämän paremmaksi tekevät vadelmalimsa ja nallekarkit. Paras tapahtuma koskaan, on Doges of wappu. Koska c'mon, pistä paremmaks ku darrassa koirien rapsuttelu. Mutta on paljuiluki aika gr8. Mun toteemieläin on kiivi, koska Kaisa the kiivi kuulostaa hyvältä. Ja mun terveiset TEILLE kaikille: Skilta är bäst. Nähdään pian. Oispa rahaa.

Nimeni on Joonas Mäkinen. Ennen Tampereelle muuttoa asuin Jokioisilla, ruotsiksi Jockis. Kesäpäivät vietin juoden lempilimsaani, Fantaa. Nyt siihen ei ole varaa. Onneksi välillä voi sukeltaa irtokarkkien ihmeelliseen maailmaan mistä saa valkata parhaat karkit pussiin. Nyt elän Tampereella, pienessä hikisessä yksiössä. Onneksi teekkarisaunalle ei ole pitkä matka, sillä sieltä löytyy kavereita ja lämpöä. Siis kaikkea mitä kaltaiseni yksilö kaipaa. Jos haluat tietää mikä olisi toteemieläimeni nii se olisi kauris.

Ps: Terveisiä Joonakselta 8)

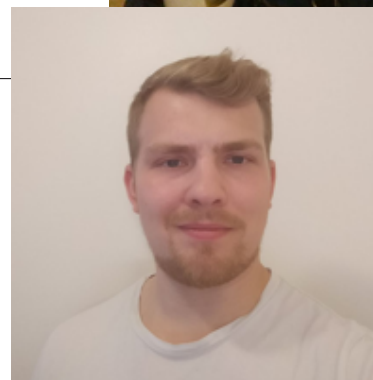
Morjes uudet fuksit! Mä oon Kalle ja oon kotoisin Satakunnan sydäimestä eli Harjavallasta. Suosikki limonaadi on ehdottomasti Pema, siitä ei kahta kysymystäkään ja lempikarkki on ilmanen. Kokovuoden kohokohta on tietysti Karmarock, joka on vuoden paras tapahtuma. Vastaavanlaista uniikkia tapahtumaa ei muuta Suomessa ole. Oma toteemieläimeni on Karhu... Toivottavasti jo kohta nähdään ja pääsette viettämään elämänne huikeinta vuotta fuksina. Ei muut ku pitää lippu korkeel!

Moro! Mä oon siis "iso" Kalle ja tuun suomen Turust. Lempi limpparini on pepsi max ja tykkään irtokarkeista. Normi karkit on meh. Paras tapahtuma on lanit bff:ien kanssa, koska pääsee jauhamaan scheisea ja joku ottaa kumminkin lopulta bannit, suuttuu, alkaa juomaan kaljaa. Mulla ei oo toteemieläintä, mutta bakteerit on ihan kovia, koska ne pystyy lisääntymään jakaantumalla. TOP 10 alfoja, koska ei tarvitse toista sukupuolta :D. Mutta hei muistakaa pitää hauskaa ja nauraa paljon! Joskus saa toki opiskellakin jos tekee mieli.

Moi! Oon Mikko Rauhanen Saarijärveltä. Mun lempi limppari on Pepsi Max ja paras karkki on hedelmä aakokset. Lempi juttuna on kuntosali, kitaran soitto ja koulun edulliset opiskelijalounaat. Toteemieläimeni on kana. Onnittelut hyvästä opiskelupaikasta ja tervetuloa Hervantaan!

Moikka! Meitsi on Kristian (sanokaa Krisuks vaan) ja tuun niinkin läheltä kuin Hämeenkyröstä. Tässä koulussa ja teekkariudessa on niin paljon kaikkea kivaa et on vaikeeta valita parasta tapahtumaa/juttua, mut nostaisin yhteishengen ja hauskanpidon piikkipaikalle! Mun toteemieläin on Kimi Räikkönen (bwoah), karkkia en syö ja lempilimu on vanillacokis. Rennolla asenteella sekä avoimin mielin kohti uutta koulua, nähdään syksyllä :-)

Mun nimi on Leevi Alpimaa, ja tuun Turusta (The One and Only). Mun lempi limu on tietty PeMa ja irtokarkkihyllystä otan aina amerikanpastilleja. Ekan opiskeluvuoden paras juttu oli ehdottomasti rankka-XQ Ruotsiin. Ai miks? No koska me mentiin Ruotsiin Rankka-XQ:lle! Mä en niin horoskoopeista välitä, mut mun toteemieläin on Findus pakastehernepusi, jos sillä tiedolla nyt jotain voi ennustaa. Mä haluan käyttää tän erinomaisen tilaisuuden hyväkseni, ja varoittaa Teitä etukäteen. Suurin osa mun käyttämästä huumorista on erittäin synkkää ja kyseenalaista, ja jos joskus (aika usein) lipsautan suustani jotain sopimatonta ja mautonta, niin tarkotus ei oo henkilökohtaisesti loukata ketään.

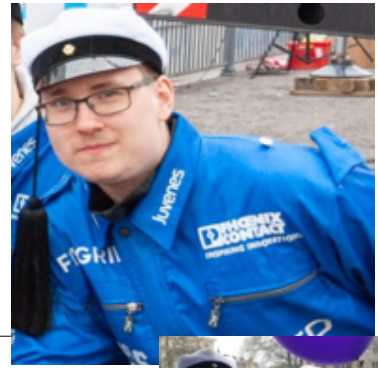
Morjesta oon Sampo ja tuun Hämeest, tarkemmin ottaen Hämeenlinnasta. Mun lemppariherkkuja on denssi ja absintti, moni ihmettelee näitä. Kysyt keltä vaan, niin nukkuminen on mulle se ykkösjuttu. Toisaalta tykkään myös käydä koulun tapahtumissa, etenkin teekkarisaunalla järjestettävissä. Muistan, kun omalla orientaatioviikolla kysyttiin toteemieläintä, eikä oo siitä muuttunu mihinkään, eli edelleen koirahan se on. Teillä on edessä aikamoinen vuosi täynnä erilaisia tapahtumia, paljon uusia kavereita ja ehkä jonkun verran opiskeluakin. Syksyllä nähdään! P.S Kannattaa tulla varaslähtöön. Paljon mukavampi aloittaa orientaatioviikko tuntemalla jo vähän jengiä.

Nimi Santeri Suomala, ikää 22 ja kotoisin Kokkolasta. Lempilimu on varmaan kokis ja lempikarkki vanhat autot. Parhaita tapahtumia ovat ne, joissa soittaa livebändi (erityisesti Tupsulan ulkoilmakonsertti). Toteemieläimeni on Kimi Räikkönen. Tervetuloa viettämään elämänne paras fuksivuosi!

Hei olen Wilho-Pekka(Suom. Wipe). Vietin koko nuoruuteni Tampereella, Härlemin ghetossa(lue: Härmälän lähiö) ennen Herwantaan muuttamista. Pema tulee juotua vähän liikaakin, mutta onhan se ihan parasta.. eiks je? Ja niin, pemaanhan sopii parhaiten lisämausteeks Suffeli Puffi suklaapalleroiset! Tykkään viettää aikaa veden uumenissa etenkin hengityslaitteiden avustamana, niin pääsee irtautumaan ympärillä pyörivästä kaaoksesta. Ehkä kilpikonna toteemieläimenä kertoo jotain itsestäni, ken tietää.. Mutta oikein mahtavaa syyslukukauden alkua uusille fukseille ja vanhoille konkareille.

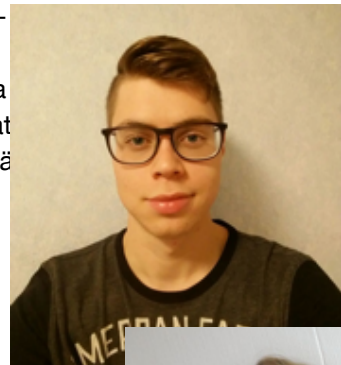
Morjes meikä on Severi. Tuun Suomen about toisiksi parhaasta kaupungista eli Järvenpäästä. Lempi limonaadi ehdottomasti vanilla coke ja karkki perus ässä mix. Paras tapahtuma viime vuonna (ja wappua ja teekkarikastetta en nyt tähän laske) on ehdottomasti sähköpäivät (eli Suomen sähköteekkarien vuosittainen kokoontuminen). Armotonta sekoilua 3 päivää ja pääsi tutustumaan kanssaopiskelijoihin ympäri Suomea. Toteemieläimeni on pöllö, sillä olen yöeläjä, minua ei aamuluennolla välttämättä näy. Oikein paljon tervetuloa kaikille ja pidetään mahtava vuosi yhdessä!

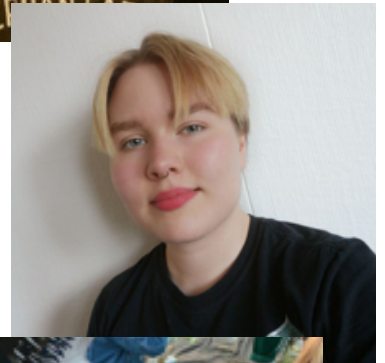
Moi oon Siiri, ja oon kotosin Jyväskylästä. Mun lempilimu on muumilimu ja lempikarkki nomnomit! Viimevuoden lempparijuttuihin sisältyy monet uudet kamut ja tietysti myös eka wappu! Mun toteemieläin ois varmaankin kala, koska ne pulisee ja ui niinku mäkin. Köh :D

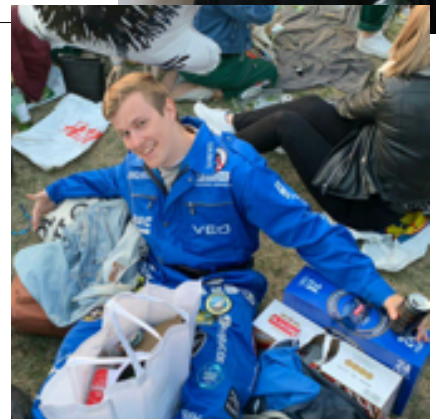
Moikka! Mä oon Simo, monet tuntevat mut myös Sähkösimona. Tampereen kasvatti ja sitä myöten päädyin myös Tampereelle opiskelemaan. Mikään ei pelasta lauantai-iltaa paremmin, kun kylmä Dr. Pepper ja punaiset apinat irtokarkkihyllyltä! Paras tapahtuma oman fuksivuoden aikana oli ehdottomasti sähköpäivät Tampereella. Sähköpäivät olivat kolme päivää kavereiden kanssa hengausta, paljon tekemistä ja meisinkiä ja tietenkin maailmanluokan artisti huipentamassa tunnelman bommarin kattoon! Toteemieläin on tietenkin Elmoppi, siihen varmasti tutustutte vielä tulevan lukuvuoden aikana. Muistakaa nauttia ja ottaa kaikki ilo irti fuksivuodesta, opiskeluja unohtamatta kuitenkaan!

No moromor! Mä oon Suvi ja tuun Itä-Helsingin hoodeilt. Yks parhaist karkeist on ne fazerin suklaakuorurutetut lakut ja fuksivuoden kohokohta oli kyl lakitus, hyvä fiilis hyvä hype. Toteemieläin nyt just tällä hetkellä on se ränniin änkevä pesukarhu (jos ette tiä ni jyytyybbiin raccoon tiktok). Teille tulee fuksivuonna hauskaa vaikka väkisin, oli tämä sitten uhkaus tai lupaus.

Moro, mun nimi on Tuomas ja oon kotosin Ilmajoelta, mut yrittäkää vaikka muistaa se nimi eka. Tykkään pema cherrystä ja sit Tyrkisk Peber® on kans hyvä karkki vaikken pahemmin niitä syö. Lemparitapahtumani on aivan ylivoimaisesti aina perjantaisin tapahtuva KANANPOJAN SIIPIANNOS fusarissa, vinkvink^^,. Sisäisen toteemielukkani löysin tekemällä testin anna.fi:ssä ja tuloksena oli susi. Onnittelut kuitenkin tästä opiskelupaikasta! Teidän fuksivuosi tulee olemaan huikee, joten yrittäkää saada siitä mahdollisimman paljon irti (myös niitä noppia) koska se on vain kerran. "fuksivuosi oli parempi kuin odotin" Tuomas 2k19

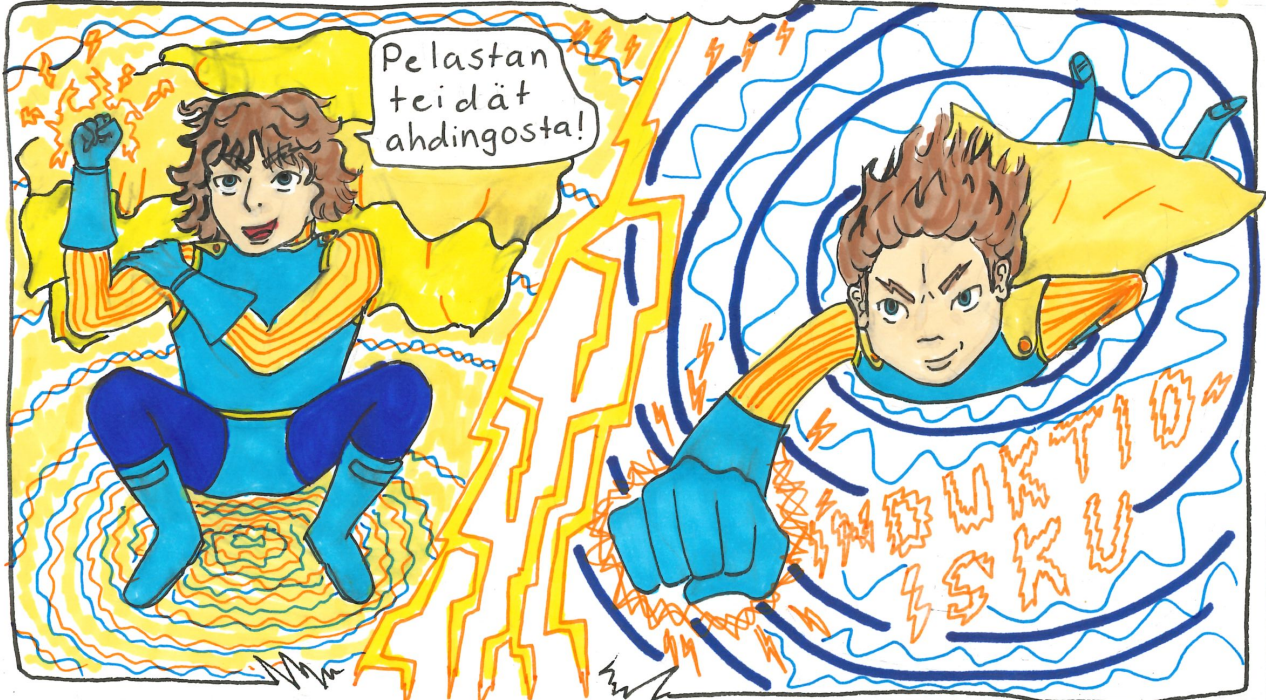
Kuvitus: Sofia Fian Virtanen
Tarina: Sankari Suomala
Joel Lehtimäki

SÄHKÖMIES

II / IV

Hähää, olen kaapannut fuksit kesken teekkarikasteen

Nyt he joutuvat LAAVAKOSKEEN

Koneistaja torjui iskun!

TLONK

Pöljä! Resistivisyyteni on suurempi mitä voit edes kuvitella!

MOMENTTI MAJAYS

Et mahda minulle mitään sähkömiehes

Eipäs hoppuilla Koneistaja!

Mitä nyt käy?

Lue seuraava sähkösanomat...

eeStec

LC Tampere

EESTEC, eriskummallinen kirjainyhdistelmä, joka ei kerro aluksi mitään, mutta siihen toivottavasti törmää kampuksella tai ihan kiltahuoneellakin. EESTEC on Euroopanlaajuinen järjestö, jonka kautta on vaivatonta ja edullista lähteä lyhyille reissulle oppimaan uutta ja tutustumaan tekniikan opiskelijoihin.

Oletko ikinä miettinyt millaista juotavaa Puolalainen Soplich on, millaiselta opiskelijoiden ylläpitämä kahvila Karlsruhessa (Saksassa) näyttää, tai millaisia bileitä Sveitsiläisessä pommisuojaissa voidaan järjestää? EESTECin kautta on helppo tutustua tähän kaikkeen.

Bileiden lisäksi EESTECin toimintaan kuuluvat workshop -tapahtumat, joiden aikana toteutetaan jokin tietoi- tai sähkötekniikkaan liittyvä projekti. Yksi mielenkiintoisimmista workshoppeista joihin osallistuin

Antwerpenissa, missä optimoimme dronen lentoreittiä. Meillä Tampereella olemme muun muassa rakentaneet pienen pelikonsolin ja ohjelmoineet siihen yksinkertaisia pelejä.

Näissä reissuissa voit heittäytyä jännittävään seikkailuun ja tavata

paljon uusia ihmisiä, joista saat varmasti elinikäisiä kavereita mikäli vain haluat. Reissujen aikana ei sinun tarvitse välittää KELAn kirjeistäkään, sillä nykyään EESTECin reissuista saa jopa opintopisteitä matkakertomusta vastaan. Tämän lisäksi kaikki workshop -tapahtumat ovat ilmaisia eli kaikille osallistujille on valmiina majoitus sekä ruoka koko viikon ajaksi.

Mikäli sinulle heräsi aiheesta kysymyksiä, vastaamme niihin mielellämme Telegramissa t.me/lctampere eestec.net/events

Teksti: Antti Peltotalo

Kuva: Tommi Mehtonen

Hellurei! Suuret onnittelet opiskelupaikasta ja tervetuloa huikeaan yliopistoon! Jos uusi kaupunki tai ilmapiiri jännittää, niin ei huolta. Täältä löytyy toimintaa laidasta laitaan ja törinää joka tötteröön! Ottakaa kaikki ilo irti opiskeluajasta (se on kuitenkin vain pieni osa elämää), ja kokeilkaa ja kysykää asioita.

Mutta asiaan...

TEK? Mikä ihmeen TEK?

ILMAISTA kahvia? Alennuksia?? Virtuaalilakimiehiä??? Mitä kaikkea TEK voi oikein tarjota?!

TEK eli Tekniikan Akateemiset on ammattijärjestö, joka valvoo Diplomi-insinöörien, arkkitehtien ja meidän (edellä mainittujen alojen opiskelijoiden) etua sekä tarjoaa laajoja palveluita ILMAISISTA lakimiehistä vakuutus- etuihin ja CV-klinikoihin. Koulullamme TEK näkyy monessa paikassa ja TEK onkin mahdollistanut useiden

tapahtumien järjestämisen hyvällä sponsoroinnillaan. Viime vuonna Tampereen teekkarit saivat 27 500 euroa teekkarikulttuurin vaalimiseen ja kehittämiseen. Tämä kannattaa muistaa, kun pyöritte syksyn riennoissa.

TEKin voi löytää myös koululla pyöriessä. TEK Lounge on opiskelijoille avoin tila, missä voi viettää esimerkiksi luentotaukoja tai otteluiltoja säkkituoleilla maaten ja ILMAISTA kahvia lipitellen. Voit varata Loungen ILMAISEKSI, ja pitää siellä tapahtuman, jossa vain mielikuvitus on rajana!

Mikä parasta, meille opiskelijoille TEKin jäsenyys ei maksa penniäkään! Kuulit oikein, kaikki edellä mainittu, ja paljon muuta on sinulle avoinna vain liittymällä TEKin jäseneksi.

Lisää tietoa TEKistä osoitteessa www.tek.fi

Nähdään syksyllä!

Kesäisin terveisin,
Sähkökillan TEK-yhdyskenkilö
Jukka Johansson
Telegram @Zukkimusfilms

TREY vetuloa yhteisöön!

Skiltua sinulle, tuore fuksi!

Jokainen muu tämän lehden sivuilla on todennäköisesti jo kertonut sinulle, kuinka aloitat opintosi Suomen parhaassa opiskelijayhteisössä, Tampereen ollessa samalla Suomen paras opiskelijakaupunki. Minäkin ajattelin tässä tehdä sen. Asia on nimittäin niin, että opiskelijayhteisön muodostavat siihen kuuluvat opiskelijat. Tampereella asia on niin, että meitä opiskelijoita on paljon ja meidät aidosti huomioidaan päätöksenteossa. Me olemme tuttu näky myös katukuvassa, varsinkin Wappuna! Kokonaisuudessaan voisi sanoa, että tamperelainen opiskelija on innokas, aktiivinen ja valveutunut. Huipputyyppejä siis!

Se, miten hienoja ja muistettavia tulevista muutamasta vuodestasi tulee, on täsmälleen sinusta itsestäsi kiinni. Astuessasi ensimmäistä kertaa Festian ovista sisään elokuussa, kannattaa mukaan ottaa repullinen innokasta asennetta ja olla aidosti avoin uusille ideoille. Yliopisto on teille vielä tuntematon tieteen, kontaktien ja harrastusten leikkikenttä. Muista siis itsekin olla reipas ja kokeilunhaluinen, näin teet omastakin elämästäsi

mukavampaa. Sinulla on edessäsi tulevana vuosina lukemattomia mahdollisuuksia tehdä yhteisötämme vähän enemmän sinun näköisesi. Muista olla aktiivinen ja osallistua monenlaisiin juttuihin, sillä opiskeluaika on unohtumatonta. Parin vuoden päästä toivottavasti juuri sinä raapustelet näitä tekstejä tulevalle opiskelijalle.

Yhteisöllisyys ja sen edistäminen on yksi tärkeimmistä täällä vaalittavista teemoista. Sitä tekee niin ylioppilaskunta TREY kuin sen kanssa yhteistyössä toimivat yli 150 opiskelijajärjestöä. Skilta, sähköisen opiskelijoiden oma kiltta, on näistä yksi suurimmista ja näkyvimmistä. Äkkiä huomaat, että killasta, sen tapahtumista sekä kiltahuoneesta tulee arkinen osa elämääsi. Kiltta on monelle vuosien saatossa ollut kuin toinen koti. Mikäli kiltahuone jostain syystä ei tunnu kotoisalta, löydät paikkasi silti varsin pian todennäköisesti useammasta harrastekerhosta. Itse toimiessani tänä vuonna ylioppilaskunnan järjestövästävänä olen huomannut sen, että niitä muuten riittää joka lähtöön!

Niin, siis mikä ylioppilaskunta?

TREY on Suomen toiseksi suurin ylioppilaskunta ja vaalii kaikkien yli 18 000 jäsenensä, meidän opiskelijoiden, etua niin omassa yliopistosamme kuin kansallisellakin tasolla. Ylintä päätösvaltaa käyttää 49-henkinen edustajisto, joka vastaa ikään kuin eduskuntaa. Toteutuksesta vastaa meillä toimistolla (tällä hetkellä Hervannassa Rakennustalossa) hommia painava kymmenhenkinen hallitus ja noin 15 työntekijää. Olemme muuten myös Suomen nuorin ylioppilaskunta – ensimmäisiä vuosijuhliamme vietetään lokakuussa.

Meidän somekanavat kannattaa ottaa saman tien aktiiviseen seurantaan, niin et jää paitsi mistään ajankohtaisesta. Someen tulee niin tapahtumailmoituksia kuin nostoja toiminnastakin. Nettisivuilta www.trey.fi löydät kattavammin tietoa koko tamperelaisesta opiskelijayhteisöstä. Kannattaa kurkistaa!

Ylioppilaskunnan toimistoon kannattaa rohkeasti tulla tutustumaan

tutorin kanssa! Me olemme duunissa teitä varten, opiskelijan asialla. Jos ei aikaisemmin nähdä, niin treffataan viimeistään fuksisuunnistuksen jatkoilla olutlasin äärellä. Tai sitten Skillassa kahvikupposella. Anyways, tervetuloa Suomen mahtavimpaan opiskelija- kaupunkiin!

-Adam Zeidan

(kirjoittaja on skilta-aktiivi joka painaa pitkää päivää ylioppilaskunnassa ja uskoo tietävänsä jotain tamperelaisesta opiskelijakulttuurista)

TAMPEREEN YLIOPPILASKUNTA
STUDENT UNION OF TAMPERE UNIVERSITY

Informaatio- teknologian ja viestinnän tiedekunnan

Me skiltalaiset emme enää ole vain TiTen kanssa kahdestaan tiedekunnassamme. Nyt meidän lisäksi mukana seikkailevat kahdeksan ainejärjestöä Tampereen yliopiston keskustan kampukselta. Olisi hyvä tutustua heihin, jotta voimme ihmetellä yhdessä tätä sekamelska tiedekuntaa. Mitä sähkövoimatekniikka tekee näyttelijäkoulutuksen kanssa samassa tiedekunnassa? Entä miten äänne- ja muoto-oppi ja tietojenkäsittelytiede liittyvät toisiinsa? Näihin kysymyksiin emme varmaan tule saamaan vastausta, mutta toivottavasti opimme mitä uudet naapurimme keskustassa tekevät päiväsaikaan.

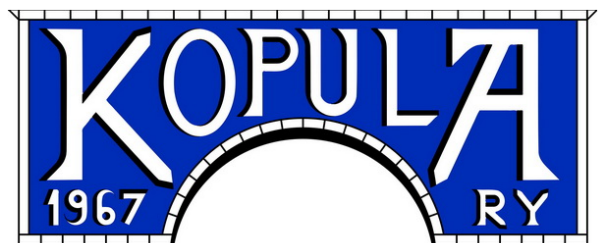
Luuppi ry on matematiikan, tilastotieteen ja tietojenkäsittelytieteiden opiskelijoiden ainejärjestö. Luuppi toimii keskustakampuksella, toimisto löytyy Pinni B:stä. Luuppilaiset tunnustavat piinharmaista haalareista. Ainejärjestö on yksi keskustakampuksen suurimpia ja se toimii jäsentensä edunvalvojana ja monipuolisen toiminnan järjestäjänä. Luuppi on myös mukana järjestämässä legendaarisia Kolmiobileitä. Esittelyn kirjoitti tietojenkäsittelytieteilijä ja LuuppiSanomien päätoimittaja Mikael Timonen.

Willkommen, bienvenue, welcome, välkommen, добро пожаловать!

Oon Susu, Lexican puheenjohtaja ja viidennen vuoden englannin kirjallisuuden opiskelija. Me edustetaan viiden kielen opiskelijoita, joista osa tähtää kieltenopettajaksi, mutta suurin osa esim. monenlaisiin viestinnän, hallinnon ja markkinoinnin tehtäviin. Vaikka ollaan iso järjestö, enemmän kavereita on enemmän kavereita, ja yhteistyöllä saadaan aikaan enemmän. Tuu tutustumaan meihin keskustakampukselle tai tapahtumiin!

Kopula ry on Tampereen yliopiston suomen kielen opiskelijoiden ainejärjestö. Suomen kielen opintosuunta kuuluu uuden yliopiston myötä kielten tutkinto-ohjelmaan. Opiskelemme muun muassa kielenhuoltoa, äänne- ja muoto-oppia sekä yleistä kielitiedettä. Opettajuuden lisäksi opintosuunnastamme valmistutaan moniin erilaisiin tehtäviin, kuten vaikkapa tiedottajiksi tai kielikonsulteiksi. Olen Kopulan tuutorivastaava Sanni Lindholm ja opiskelen suomen kieltä pääaineenani toista vuotta.

Transla ry on Tampereen yliopiston käännöstieteen opiskelijoiden pieni, herttainen, epäkorrekti ja mustahaalarinen ainejärjestö. Puheissaan ja toimissaan Transla, pyrkiikin aina olemaan oikeuden ja kohtuuden asialla lystinpitoa unohtamatta. Jäsenistömme etuja pyrimme varjelemaan muun muassa osallistumalla aktiivisesti erinäisten hallinnollisten elinten sekä oppiaineemme kehitykseen liittyvien työryhmien toimintaan. Ihmisolennoista parhaimmille Translan on tiedetty varsin säännöllisesti tarjoavan tapahtumia, kahvia ja olkapäätä.

VOSTOK
Tampereen yliopiston
toimittajaopiskelijat

Vostok ry on journalistiikan ja kuvajournalismin opiskelijoiden ainejärjestö. Lyhenne tulee sanoista Voimakkaasti sitoutumaton toimittajakoulu. Meidät tunnistaa kirkkaan oransseista haalareista. Järjestömme on pieni, mutta todella aktiivinen järjestämään kaikenlaista ohjelmaa. Teemme mielellämme yhteistyötä Sähkökillan kanssa, tästä on jo hyviä kokemuksia! Esittelijänä oli järjestön puheenjohtaja Henrika Havumäki, kolmannen vuoden vostokki journalistiikan pääaineesta.

UDK ry on informaatiotutkimuksen ja mediatutkimuksen opiskelijoiden ainejärjestö. Tutkinto-ohjelmissamme voi suuntautua esimerkiksi kirjastoon, arkistoon, tietokäytäntöihin, pelitutkimukseen sekä mediatutkimuksen eri osa-alueisiin. Järjestämme aktiivisesti erilaisia tapahtumia, pyrkien silloin tällöin jopa poikkiteollisuuteen. Meidät – kuten monet muutkin – tunnistaa vihreistä haalareista, ja kotiluolamme löytyy keskustakampukselta Pinni B:stä. Törmäilläään tapahtumissa!
Verna Järvelä, 3. vsk, informaatiotutkimus

Reettorit ry on 38-vuotias Tampereen yliopiston puheviestinnän opiskelijoiden ainejärjestö ja meidät tunnistaa mustista haalareista. Olemme järjestönä harvinaisuus Suomessa, sillä reettorit ovat Suomen ainoita puheviestinnän opiskelijoita. Reetoreista tulee rautaisia viestinnän alan ammattilaisia, jotka ovat suurta huutoa työmarkkinoilla. Opintojemme pääsisältöjä ovat poliittinen viestintä, kuuntelemisen tutkimus, medioitu interpersonaalinen viestintä, puheviestintä hyvinvoinnin edistäjänä sekä ammatillinen vuorovaikutus.

Teatterityön tutkinto-ohjelma (Näty) on näyttelijänkoulutusta ja näyttelemisen tutkimista harjoittava tutkinto-ohjelma Tampereen yliopiston Informaatioteknologian ja viestinnän tiedekunnassa. Näтын koulutuksessa taiteellinen, ammatillinen ja yhteiskunnallinen näkökulma kohtaavat.

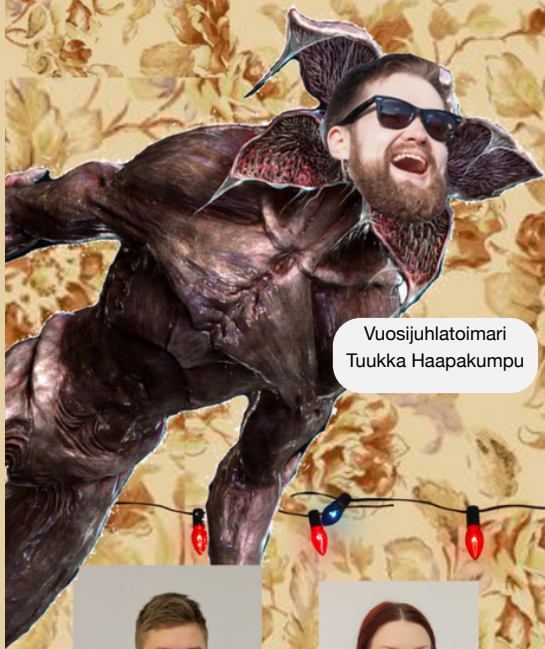

TietoTeekkarikilta on Hervannan isoin kilta. Me asustelemme Tietotalon kellarissa, jonne olet tervetullut koska vain käymään, koska olemme avoinna 24/7! Meidät tunnistetaan tyylikkään mustista haalareista. Olemme sähkökillan kanssa hyvin läheisiä, joka ilmenee monesti myös TITeläisten suuresta kunnioituksesta Sähkökiltaa kohtaan. Tämä on täysin ymmärrettävää, sillä olemme todistetusti olleet vain pelkkä Sähkökillan tietokonekerho

SÄHKÖ

20

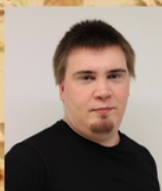
Vuosijuhlatoimari
Tuukka Haapakumpu

Virvokemestari
Juhani Mäkinen

Tapahtumavastaava
Salla-Mari Palokari

Rahastonhoitaja
Aleksi Mattila

Viestintävastaava
Marja Vilkkö

Fuksikapteeni
Ellinoora Toivonen

Puh...
Samu

Alumnivastaava
Tiia Moilanen

Ruoka-Virvoketoimihenkilö
Aurora Kaaja

Ruokatoimihenkilö
Heidi Melkko

Sähköpaimen
Sanna Grundström

Tapahtumatoimari
Nuutti Nissinen

Yritystoimari
Antti-Jussi Mäkipää

Rahastonhoitajan apu
Kalle Luotola

Sihteerin
Lassi Vuotari

Lukkari
Mikko Kauhanen

Mediatoimihenkilö
Sofia Finn Virtanen

ÖKILTA 2019

Vuosijuhlatoimari
Mikko Impiö

Seuranjohtaja
Juha Lampinen

Projektitoimari
Mervi Mahlamäki

IT-guru
Max Mecklin

Fuksikapteeni EVP
Juho Elovaara

Opintovastaava
Roope Raisio

Yritysvastaava
Jonas Virolainen

XQ-toimari
Lari Leino

Sähköpaimen
Jesse Christensen

TEK-yhdyshenkilö
Jukka Johansson

Virvoketoimihenkilö
Kaisa Vornanen

Tapahtumatoimari
Etti Saariniemi

Vuosijuhlatoimari
Kaisa Kjellman

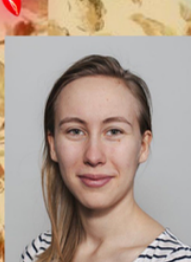
Ruokavastaava
Miika Kotajärvi

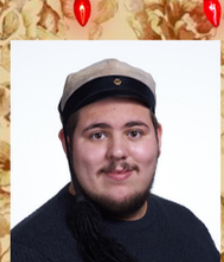
Projektitoimari
Henri Ponkala

KV-toimihenkilö
Juhani Takalo

Liikuntatoimihenkilö
Heidi Silvano

Konsultti
Adam Zeidan

Tarinoita teekkarin elämästä

Osa 2

Poikkitieteellinen lusikkajono

Oli tiistai. Kello lähestyi kahta. Käsissäni oli muovikääreissä valkoinen tupsulakki, jota olin monen muun kanssa himoinnut jo elokuun helteistä asti. Lakkeja pahvilaatikossa himoitsi myös Pena (nimi muutettu), joka kaappasi lakkilaatikon syliinsä ja lähti karkuun. Onneksi uudet fuksivastaamme Smauris Smäyriksen rohkealla avustuksella onnistuivat pysäyttämään Penan aikeet. Pena joutui poistumaan pettyneenä paikalta, sillä eräs vanhempi tieteenharjoittaja ei suostunut elämään Jeesuksen opin mukaisesti ja jakamaan kaalia hänen kanssaan. Välikohtaus poistui kuitenkin nopeasti mielestäni, sillä ajatukseni palasi käsissäni olevaan lakkiin ja siihen, kuinka kymmenen tunnin päästä sen vihdoinkin saisi laittaa päähäni.

Kuohuviini suihkusi yhtä komeassa kaaressa kuin Seppo Rädyn keihäs 90-luvun alussa kohti pimenevää yötä. Hiukset pysyivät kuitenkin kuivina. Olimme vihdoinkin saaneet luvan laittaa lakit päähämme. Univormumme oli nyt täydellinen, ja tavallinen Tampereen kaduntallaajakin saattoi tunnistaa meidät teekkareiksi, vaikka kaste uupuikin vielä. Tapakasvatus, joka elokuussa alkoi, oli enää kruunajaisia vaille valmis. Vain yksi keväinen yö erotti meidät fuksivuoden kohokohdasta. Porukalla lähdimme nauttimaan tästä viimeisestä yhteistä fuksiyöstä Sorin aukiolle, josta meidän härwelikin löytyi. Yön aikana huomasin härwelin käytännöllisyyden, koska se toimi myös alueen yleisenä roskiksena ja alue oli

suhteellisen siistissä kunnossa. Aukio näytti hienolta sen keskellä olevien valotolppien valaistessa koko hiekkakentän ulottaen loistonsa tien toisella puolella olevaan kauppakeskukseen. Hiekkakenttää ympäröivät kuuset, joihin ties kuinka monet teekkaripolvet olivat rakkonsa tyhjentäneet, loivat tunnelmaa ja pystyin kuvittelemaan mielessäni, kuinka taustalla olevan kirkon kellot ovat historian aikana soineet varoittaen kansalaisia lähestyvistä vaarasta. Kellon ääni päässäni kuitenkin jatkoi soimista ja näin valkoisen hahmon lähestyvän minua. Pelotti. Oliko minuun iskeytynyt delirium tremens ja aloin nähdä harhoja? Lähestyikö minua kummitus? Hahmon suunnalta kuului huutoa, josta ei saanut mitään selvää. Tarkistin olan taakseni, että reitti on selvä, kun valonsäde osui tähän hahmoon ja hänen kädessään kimalsi. Tämä kiinnitti huomioni ja hetken päästä tajusin hahmon olevan vain Indecsin fuksi, joka soitti fuksijäynän voitosta saatua kelloa. Huudosta ei kuitenkaan saanut mitään irti mutta hänen kasvoillaan oli onnellinen ilme kuin lapsella, joka ensimmäistä kertaa polki polkupyörällä ilman apupyöriä. Tämä riemu oli käsinkosketeltavaa ja niin tarttuvaa, että itsekin aloin huutamaan. Kaikki oli sillä hetkellä yhtä juhlaa, mutta itku pitkästä ilosta.

Aurinko oli hetken aikaa valaissut Amerikan mantereita ja sen tuottama lämpö oli kadonnut jo miltei kokonaan meiltä. Tämä salakavalasti noussut kylmyys aiheutti meissä hätäännystä, joka oli täysin verrattavissa kauramaidon loppumiseen Kalliolaisessa kahvilassa. Tarzan oli kyllä tuotu aukiolle, mutta sinne eivät kaikki mahtuneet. Kylmyys alkoi tuntumaan jo selkäytimessä, vaikka pystyimmekin hetkellisesti lämmittämään ruokatorvea. Turkulainen tiskijukkamme sai kuitenkin aivan loistavan idean. Jos menemme lusikkajonoon, pystymme lämmittämään toinen toistamme. Aluksi meitä oli siinä vain muutama. Hetken päästä tuli pari lisää. Kohta siihen saapuikin jo Tarakin fukseja pressun kanssa, jotta lämpö pysyisi vielä paremmin luonamme. Poikkiteellinen lusikkajono oli syntynyt. Siellä pressun alla lämpimässä makoillessani ymmärsin, mitä teekkarius todella on. Teek- karius on veljeyttä välittämättä lähtökohdista. Joku meistä on tullut Suomen pääkaupungista, joku toinen taas Suomen sivistyksen kehdestä (Harjavalta). Jollakin ei lapsena ollut edes ruokaa riittävästi, toisen isä taas omistaa ydinvoimalan. Mutta siellä pressun alla olimme kaikki vain tulevia Tampereen teekkareita, ja siitä todella ylpeitä. Suurin osa meistä ei ollut koskaan ennen tavannut, mutta silti pidimme koko yön toisistamme huolta ja jokainen, joka halusi liittyä tähän seurueeseen, pystyi liittymään ja lopulta jonosta muodostui vain kasa tulevia teekkareita. Siellä pressun alla olimme kuin perhosen toukat kotilossa odottamassa aamun valkenemistä ja kastetta, jolloin viimeinkin vuoden toukkana olon jälkeen olisimme perhosia.

Olin juuri pääsemässä sisäiseen nirvanaan, kun pressu nostettiin kasvojeni edestä pois ja valonsäteet kohtasivat silmäluomeni. Ehdin hieman raottamaan toista silmäni ja havaitsemaan kimaltelevan objektin pääni

yläpuolella, kunnes korvieni avulla tunnistin mitä tapahtuu. Indecsin fuksi tuli vain muistuttamaan kellon olemassaolosta pressun alla oleville. Kirosanojen saattelemana lähetimme hänet kohti seuraavaa kohdetta, etteivät hekään unohtaisi kellon ääntä. Säikähdin kuitenkin tätä ääntä niin paljon, että adrenaliini oli syöksynyt vereni sekaan ja tiesin, ettei unta tulisi tänäkään yönä. Jonkin ajan kuluttua lähdin metsästämyään syötävää ja Hämeen- kadulta sitä näin isossa kaupungissa löytyi aamuyöstäkin. Kun lähdin palaamaan Sorin aukiolle, oli aurinko tuonut esille jo ensisäteensä muistuttamaan meitä tulevasta fuksivuoden huipennuksesta. Kun pääsin perille aukiolle, olivat kaikki muutkin jo kömpineet pressun alta ulos nauttimaan päivän ensimmäisistä aurin- gonsäteistä. Kaikilla oli vain mielessä tuleva kaste ja wapun loppu- huipennus. Porukka alkoi valumaan kohti wapun viimeisiä tapahtumia koskenrantaan. Pressu oli kuitenkin vielä nurmikolla ja sen päällä makoi vielä yksi ihminen. Tunnistin hänet eiliseksi Penaksi. Hänenkin matkansa oli päättynyt tänne Sorin aukiolle. Siinä pressun päällä hän nukkui omassa oksennuksessansa häväisten pressun ja poliisi oli tätä vanhaa tuttuaan tullut hakemaan putkaan selviämään. Mieleeni juolahti vain sanat, jotka lausuttiin Wappuvalassa: ”Wappu on kestänyt kaksi viikkoa, mutta pitääkää huoli, ettei se jatku pidempään”. Pena oli tästä hyvä muistutus.

PS. Tapahtumat eivät ole välttämättä kronolo- gisessa järjestyksessä ja osa tapahtumista on vieläkin hämärän peitossa, sillä keväinen yö on todella pimeä.

”Walter Ahlfors”

Orientaatioviikko Skillan tapaan

Sunnuntai 18.8.

Varaslähtö klo. 18:00 @Etunurtsi

Maanantai 19.8.

Lettukestit klo. 15:00 @Etunurtsi

Sateen sattuessa pidetään lautapeli/pitsailta omien
tutorryhmien kanssa.

Tiistai 20.8.

The Ekat Bileet! @Union

Keskiviikko 21.8.

Fuksi-info klo. 13:00 (?) @?

Vaarallinen tehtävä Herwanta klo. 18:00 (?)

Torstai 22.8.

Rantachillailua @Suolijärvi klo. 16:00

Sateen sattuessa kampuksen rastikierros
Smäyriksen mysteeri

Perjantai 23.8.

Leffailta

Maanantai 26.8. Fuksisauna feat. Hiukkanen
@Teekkarisauna